

Belfortmijmering

Brugges trots ben ik,
Rank maar rotsvast en
Gebeiteld uit witsteen.

Brugges kroon voer ik fier
Zoals zijn schild de gekroonde leeuw.
Diens wakkere waakhond was ik
Bij vroegere nacht en ontij.

Vuur kreeg mij, stenen feniks,
Nimmer klein.
Zelfs stormtij raast mijn flanken
Machteloos voorbij :
Ik blijf pal overeind.

Eeuwenlang kreeg ik ver onheil
In mijn stenen vizier
En sloot de stad haar poorten
Als ik het beval
En mijn stormklok luidde.

Soms mijmer ik over tornooien,
Blanke wapens en lansknechten.
Vaak droom ik van de handelsdrukte
In mijn hallezalen.

Ooit hebben bouwgezellen
Mij moeizaam verwekt en vereerd,
Mij voorrechten toevertrouwd
In de veilige kluis
Boven mijn sterke grondvesten.

Halsstarrig blijf ik torenhoog,
Kreun onder de mokerslagen
Van storm en ontij,
Maar weet dat mijn stad
Op haar beurt over mij waakt.

Paul SACCASYN